

Partner voor de publieke sector

Georganiseerd overleg sector Defensie
Sectoroverleg Defensie (SOD)

CAOP
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Contact: Vanessa Swens
Telefoon: 070-376 57 57
E-mail: v.swens@caop.nl
Datum: 5 januari 2026
Bijlage: 1
Ons kenmerk: 25.0827.1
Project-/zaaknummer: G.1.01

Onderwerp

Aangepast verslag van de vergadering van het Sectoroverleg Defensie (SOD) op dinsdag 2 december 2025 van 13.00 tot 16.41 uur in de Sophiezaal van het CAOP te Den Haag

Aanwezig

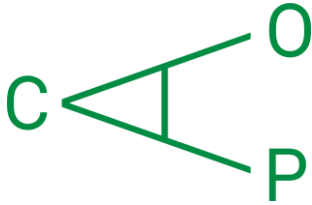
Van de zijde van Defensie: B. de Greeff (vz), N. van der Elst, B. Rooijackers, T. Schobbers, W. Schwab, M. Suwout

Van de zijde van de centrales: J. Debie, T. de Jong, R. van Riel (AC), R. van Deelee, S. Schuitema (ACOP), S. Hop, J. van der Hulst (CCOOP), J. ten Berg, M. Wouters (CMHF)

Van de zijde van het secretariaat (CAOP): V. Swens

Agenda (SOD/25.0794)

1. Opening, mededelingen, vaststellen agenda
2. Voorstel groeiplan Defensie (SOD/25.0411 + 1 bijlage, SOD/25.0421 + 1 bijlage, SOD/25.0659, SOD/25.0697)
3. Naleving SOD-afspraken 17 december 2024 (SOD/25.0021 + 1 bijlage)
4. Voorwaardelijk ontslag (AP/25.0350 + 1 bijlage)
5. Concept beleidsvoornemen LRP 1734 JKB Schieten van het CLAS (REO/25.0123)
6. Aanstelling burger als brigade-generaal (SOD/25.0297)
7. Rondvraag en afsluiting

Agendapunt 1: Opening, mededeling en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering om 13.05 uur.

Mededelingen

Namens Defensie: geen.

Namens de centrales: De heer Hop verifieert of de eindtijd uiterlijk 16.00 uur is, hetgeen de voorzitter bevestigt. De heer Hop wijst vervolgens op ontbreken van het verslag van de vorige keer omdat de vergaderingen kort op elkaar plaatsvinden. De voorzitter beaamt dat hier helaas onvoldoende tijd voor is geweest. Het verslag zal voor een volgende vergadering geagendeerd worden.

Vaststelling agenda

De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

Agendapunt 2: Voorstel groeiplan Defensie (SOD/25.0411 + 1 bijlage, SOD/25.0421 + 1 bijlage, SOD/25.0659, SOD/25.0697)

De voorzitter heeft een korte samenvatting gemaakt van hetgeen de vorige keer besproken is:

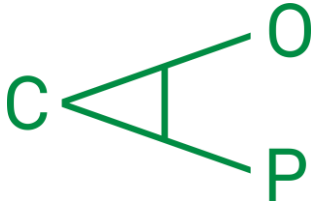
“Vandaag zitten we hier opnieuw om het Groeiplan Defensie te bespreken. Op 26 november hebben we dit plan formeel besproken. Op een aantal punten leken we elkaar te kunnen vinden. Over de BCO en KSO’s moesten we ons nog verder beraden voordat we daar vandaag over verder konden praten. Daarnaast bespreek ik graag nog de testfase waarin ik het Groeiplan Defensie graag met u beproef. Mijn doel is om er vandaag uit te komen. Dat vraagt van ons allen om zorgvuldig met de beschikbare tijd om te gaan. Voordat ik aangeef wat mijn beraadslaging heeft gebracht wil ik even terughalen met wat wij uit elkaar zijn gegaan.

Tijdens ons gesprek over de definitie zijn wij tot de volgende formulering gekomen:

Een wijziging in de structuur en/of omvang van de organisatie of een deel daarvan, die nodig is om een nieuwe taak uit te kunnen voeren, dan wel meer capaciteit nodig te hebben voor een bestaande taak omdat deze opdracht in omvang toeneemt. De wijziging betreft nieuwe functies dan wel uitbreiding van bestaande functies, alsmede functies met code 2- of code 4 die onbezet zijn, of anders overeengekomen met sociale partners.

Vorige week heb ik een belangrijke stap gezet door aan te geven dat ik bereid ben mijn initiële voorstel ten aanzien van BCO-REO niet door te zetten en mee te gaan met uw voorstel voor een gelijktijdige invoering van BCO-2 en BCO-3. Ik hoopte hiermee duidelijk mijn bereidheid te laten zien om met u tot een passend resultaat te komen voor beide partijen. Echter, door de laatste zin in de bovenstaande definitie – “...of anders overeengekomen met sociale partners” – heeft u aangegeven nog aanvullende wensen te hebben. U stelde voor om indien er door sociale partners overeen is gekomen dat er ook gevulde stoelen met code 2- of code 4 onderdeel uitmaken van een groeiplan dat u wenst in die gevallen ook een BCO-1 te houden.

Daarnaast heb ik nog met u gesproken over de KSO-norm. Daarbij heb ik uitleg gegeven over het belang van de organisatie om de KSO-norm te verhogen en heb ik u de vraag gesteld welke waarborgen u nodig heeft om de norm op te hogen naar 50. Voor mij is het van essentieel belang dat ik snel, maar ook zorgvuldig kan reorganiseren. Enkel met vier arbeidsplaatsen een verkort reorganisatietraject kunnen doorlopen is voor mij daarom niet voldoende. Ik begrijp dat ik met u ook een verkort proces bespreek met het Groeiplan Defensie, maar u weet dat ik met een KSO nog sneller een organisatie kan bouwen en vullen. Daarom heeft u in mijn brief zowel voorstellen voor het Groeiplan als voor KSO’s gezien. Snelheid vervangt niet mijn verantwoordelijkheid om een gedegen proces te doorlopen met oog voor het zittende personeel, maar ik moet tijdig kunnen afschrikken en alle zeilen bijtrekken. Daarom zet ik in op de versnelling van mijn

bedrijfsvoering, maar ook op de processen met de stakeholders daaromheen. U bent daar één van, net als de medezeggenschap.

Vorige week zijn we geëindigd met de vraag welke waarborgen u nodig heeft om de KSO-norm naar 50 te tillen. Graag begin ik vandaag met een overzicht van de mogelijke waarborgen, zodat we daarna kunnen ingaan op uw voorstel betreffende BCO-1.”

De heer Hop benadrukt het totaalpakket te beschouwen. Daarnaast waren partijen volgens hem gebleven bij de noodzaak die eventueel nog aangetoond zou worden om BCO's na de DBGE (Datum Begin Geldigheid Eenheid) te houden. De heer Suwout zegt dat er geen beletsel zou zijn om een inventarisatie te doen van wat de vorige keer is besproken, namelijk dat Defensie zich nog eens zou buigen over hoe zij tegen de BCO aankijkt en dat aan de centrales gevraagd is welke waarborgen nodig zijn als de grens van de KSO's omhoog zou gaan. Op de vraag van de heer Hop kan eveneens worden terug gekomen, als afgestemd is wie dat namens Defensie zal doen.

De heer Van Riel wil even scherp hebben wat er nu gezegd is over de BCO. Hij heeft namelijk helemaal niets gehoord over DBGE voor of na, alleen dat Defensie meegaat met de procedure BCO-2 en BCO-3 in één keer. Dat betekent volgens zijn logica dat de DBGE na BCO-3 valt.

De heer Ten Berg vult aan dat bij de BCO REO de verwarring kwam omdat toen onduidelijk was of dat voor of na DBGE was, omdat partijen daarna weer terug vielen naar de optie BCO-2/BCO-3 conform normale procedurerang. Dan speelt de hele discussie niet over de DBGE. Spreker ondersteunt dus de opmerking van de heer Van Riel.

De heer Schuitema beluisterde in het betoog van de voorzitter dat hetgeen partijen afspreken Defensie in staat stelt om de organisatie sneller te bouwen en vullen. Met 'bouwen' is hij het geheel eens maar 'vullen' is echt van heel veel andere dingen afhankelijk. In het kader van verwachtingenmanagement naar elkaar toe, maar ook naar de achterban bij Defensie die kennelijk een heel ander beeld heeft van wat er aan deze tafel afgesproken wordt, lijkt het hem goed om vast te stellen dat hier vooral geprobeerd wordt om Defensie snel op te bouwen.

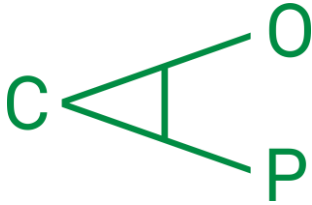
De centrales hebben in hun vooroverleg gezamenlijk een opening voorbereid, die door de heer Ten Berg wordt gedeeld:

“Voorzitter,

Allereerst wil ik u en uw staf danken voor een goed en constructief overleg vorige week rondom het agendapunt groeiplan defensie. Hopelijk kunnen we vandaag tot een afronding komen en willen we gebruiken om de puntjes op de i zetten. We hebben met de SCO afgesproken dat ik eerst een korte opening maak over een aantal van de restpunten waarna vervolgens de collega van de AC nog een toelichting gaat geven op het KSO vraagstuk.

Om spraakverwarring te voorkomen, wij hebben aan deze zijde van de tafel telkens gesproken over een bijlage groei, terwijl aan uw kant van de tafel gesproken is over het Groeiplan Defensie. Hier is niet alleen sprake van een “What's in a name” discussie, het gaat ook om de positie van de bijlage groei, dan wel groeiplan Defensie ten opzichte van de ROR en het URD. In een kamerbrief is aangegeven dat Groeiplan Defensie in plaats komt van het URD. Echter wij hebben hier aan tafel altijd aangegeven dat uitbreidingsplannen naast het URD plaatsvinden. Defensie gaat een enorme transformatie tegemoet, maar ook die transformatie heeft een traject wat volgens uw eigen ambitie in 2030 afgerond moet zijn. In dat kader willen we het volgende voorstel doen.

Groeiplan Defensie, dan wel bijlage groei noemen we vanaf nu gezamenlijk de Tijdelijke Regeling Uitbreidingsplannen. De TRU bestaat naast het ROR en het URD, en blijft van kracht tot 2030. Daarnaast

gaan we in 2027 de TRU evalueren. Tegelijkertijd zien wij ook dat er behoefte is om tot een verbeterd URD te komen dat recht doet aan snelle veranderingen van de organisatie nu en in de toekomst. Ons voorstel is dus om parallel aan werken met de TRU het TW URD in Q1 2026 weer op te starten. Graag vernemen we van u een reactie op dit voorstel.”

De voorzitter stelt in reactie hierop voor om eerst de KSO te bespreken, dan BCO en ook terug te komen op voornoemde punten, mede in combinatie met de testfase, en de commissie. De heer Suwout voegt toe dat Defensie liefst met een tijdelijke regeling zou werken voor de duur van 6 maanden en in het voorstel dat gedaan wordt is dit significant langer. Daarnaast maakt het KSO-verhaal wat Defensie betreft ook deel uit van het totaalpakket zoals de heer Hop benoemde. Defensie heeft inderdaad de commissie genoemd, die misschien een rol kan spelen. Waar Defensie echter het meest benieuwd naar is, is of de centrales nog hebben nagedacht over het KSO-verhaal en of daar waarborgen bij zijn. Voordat Defensie tot schorsing overgaat zou spreker het fijn vinden om te horen wat de centrales daarvan denken.

De heer Ten Berg denkt dat de centrales dan ook even willen schorsen, om een gezamenlijk standpunt te formuleren. Wat voor de centrales een belangrijk onderdeel van het voorstel is, is het opstarten van het TW URD. Liefst zouden de centrales daar eerst antwoord op hebben voordat het over KSO's gaat maar als dat voor Defensie onoverkomelijk is zullen de centrales heel even moeten schorsen om te bepalen hoe zij daarin staan.

Mevrouw Rooijackers vraagt ter verduidelijking hoe het TW URD per Q1 2026 zich verhoudt tot de commissie. De heer Ten Berg antwoordt dat dit parallel daaraan zou kunnen zijn. Defensie wilde graag de commissie maar daar is nog geen overeenstemming over. Hier hebben de centrales nu niet over gesproken dus wil hij het standpunt met de collega's afstemmen. Het doel is in elk geval een verbeterd URD, de weg daarnaartoe is bespreekbaar.

SCHORSING 13.19 – 13.30 UUR

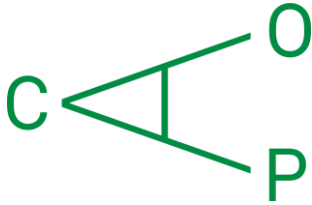
De voorzitter heropent de vergadering en geeft het woord aan de heer Ten Berg.

De heer Ten Berg dank voor de schorsing. De centrales zijn akkoord om eerst over KSO's te praten. In dat kader zal de heer Van Riel de waarborgen delen die de centrales nodig hebben. De heer Debie vult aan dat dit voor de centrales het weerstandspunt is. Waar de centrales nu mee komen en aan Defensie voorleggen is het 'bare minimum'. De centrales gaan geen spelletje spelen maar leggen gewoon neer wat er gezamenlijk is afgesproken en kijken hoe Defensie daarop reageert.

KSO

De heer Van Riel zegt dat in de vorige vergadering stil gestaan is bij allerlei punten, maar nog niet bij de KSO-problematiek. Eén van de klachten die naar boven kwam was dat het veel werk was om een 5-pager en BV te schrijven, en dat er een behoefte bestond om het maximaal aantal functies met behulp van KSO's uit te breiden. Defensie heeft gevraagd welke waarborgen de centrales nodig hebben. De centrales hebben hierover nagedacht, hebben consensus bereikt over een aantal zaken en zijn bereid Defensie daar toch op een bepaalde manier in tegemoet te komen. Concreet betekent het dat er in geval van KSO volgens de 'TRU' geen BV en 5-pager meer opgesteld en aangeboden hoeft te worden, maar daarbij gelden wel de volgende randvoorwaarden:

- Centrales worden vooraf geïnformeerd middels een tabel over de KSO's per eenheid;
- Daarbij wordt ook de adviesaanvraag aan de MC en het bijbehorende gegeven advies van de desbetreffende MC's aangeboden;
- Functies gaan daarna in de vacaturebank;

- Centrales voeren daarna een procestoets uit conform TRU (tijdelijke regeling uitbreidingsplannen);
- Dit kan max.1x per jaar per eenheid;
- Maximaal tot 25 functies;
- Partijen maken een gezamenlijke afspraak. Dat betekent dat wanneer een onderdeel zich hier niet aan houdt, er terug gevallen wordt op het URD. Dit is dan ook onderdeel van de afspraak.

De heer Van Deelee voegt toe dat het om nieuwe functies gaat, codes 2+ en 3.

De heer Debie vraagt Defensie of het nu duidelijk is wat de centrales willen. De heer Suwout meent van wel. Hij verifieert nog wel dat 'eenheid' in deze niet bijvoorbeeld DOSCO betekent, maar Paresto. Het gaat om het medezeggenschapsniveau. Dit bevestigt de heer Van Riel. Het gaat om een voorgenomen maatregel dus moet de lokale MC een advies uit kunnen brengen.

De heer Ten Berg onderstreept dat deze randvoorwaarden voor de KSO's naast de (potentiële) TRU staan, daar eigenlijk onderdeel van zijn.

Mevrouw Rooijackers is benieuwd waarom het alleen om nieuwe functies gaat. Momenteel kan een KSO ook om een wijziging gaan, dus is dit een substantiële verandering van het KSO-instrument. De heer Hop weerspreekt dat het alleen om nieuwe functies gaat. Zoals de heer Van Deelee aangaf betreft het codes 2+ en 3, dus ook uitbreiding van bestaande functies. Mevrouw Rooijackers stelde de vraag omdat het haar ook gaat om het aanpassen van een aantal functies. Zo is een herwaardering ook vaak een KSO. Als dat hier niet meer onder valt zou er ineens geen middel meer voor zijn. De heer Van Deelee antwoordt dat het hier over groei gaat, over TRU en het proces 'groei' naast het URD. De heer Van Riel verduidelijkt dat de reguliere KSO's conform de ROR nog steeds van kracht zijn.

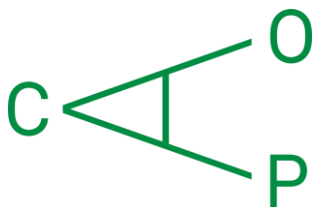
De voorzitter wil de vergadering kort schorsen.

SCHORSING 13.38 – 14.03 UUR

De voorzitter hervat de vergadering, dankt voor de schorsing en geeft het woord aan mevrouw Rooijackers.

Mevrouw Rooijackers dankt de centrales voor het delen van hun zienswijze over de waarborgen voor het opheffen van de KSO-norm. Defensie heeft het goed doorgesproken maar de conclusie is dat het de organisatie niet zal helpen om snel te groeien. Spreker heeft vorige keer al uitgelegd dat de operationele eenheden snel moeten kunnen groeien en daarbij kijkt Defensie naar eenheden van 30/40 peloton omvang. Dit komt niet in het voorstel van de centrales terug. Daarnaast is het hanteren van twee vormen KSO's complex voor de uitvoering. Defensie voorziet daarmee een risico op fouten en gedoe dat zij juist wil voorkomen. De werklust wordt er niet minder van. Het vooraf delen van informatie en MC was zeer acceptabel en iets waar Defensie zich in kon vinden, maar alles overziend is het een voor Defensie te gelimiteerde invulling van waarborgen.

De heer Debie hoort mevrouw Rooijackers zeggen dat uitbreiding van een peloton hiermee lastig wordt maar uitbreiding van een peloton zou met een groeidocument te realiseren zijn. Het is een gelijkwaardige eenheid als een ander peloton dat een eenheid is en zou een kwestie van kopiëren en plakken moeten zijn. Hij begrijpt dit dus echt niet. Er zijn geen andere functies bij betrokken dus is het volgens hem gewoon een kwestie van kopiëren van een uitbreiding van een bestaande eenheid. Mevrouw Rooijackers zegt dat het voor CLAS ook in de stapjes zit die moeten worden doorlopen. Bovendien is de behoefte om in één keer een heel peloton neer te zetten, dus het aantal van 25 is te laag. De heer Debie begrijpt niet dat dit via een KSO zou worden gedaan. Een dergelijke uitbreiding gaat gewoon via een groeiplan. Hij snapt de redenering niet.

Mevrouw Rooijackers zegt dat de redenering is om wat simpel is, simpel te doen. De heer Van Deelee gaat ervan uit dat er een plan achter steekt en er niet zomaar willekeurig een peloton aan een compagnie geplakt wordt. Er hoort een idee, een plan achter de groei en uitbreiding te zitten maar dat ontbreekt dus kennelijk. Mevrouw Rooijackers is benieuwd of de centrales weten hoe het werkt met KSO's. Ze vertelt dat KSO's niet in het luchtledige plaatsvinden en er dus heus wat op papier komt, maar de formulieren –die ook voor de adviesaanvraag en de MC gebruikt worden- zijn vele malen simpeler en bondiger.

De heer Ten Berg sluit zich aan bij de woorden van zijn collega's. Als Defensie in een situatie belandt dat er met KSO's pelotons worden bijgeplust in de O, dan vraagt spreker zich af of Defensie zich wel bewust is van wat er allemaal aan vasthangt. Hij begrijpt het argument van werklast maar als organisatiewijzigingen op deze manier worden gedaan, dan wordt de werklast naar de toekomst toe weggezet en komt vervolgens als een boemerang terug. Dan is de werklast verdubbeld want dan moet in de mêlee van KSO's ontdekt worden wat er destijds allemaal besloten is. Hij denkt dat dit niet verstandig is.

De heer Hop vindt het niet gepast dat er namens de werkgever wordt gevraagd of de centrales wel weten hoe het werkt met KSO's. De heer Schuitema wilde hetzelfde punt maken.

De heer Suwout gelooft niet dat de bedoeling cynisch of iets dergelijks geweest is, zo geeft hij in reactie op dit laatste aan.

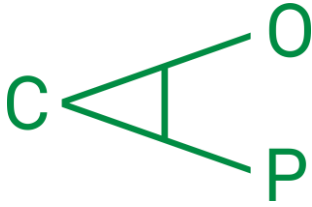
Reagerend op hetgeen voorligt zegt spreker het volgende:

Partijen begonnen met een alternatief voorstel voor de 'Tijdelijke regeling uitbreiding', de 'TRU'. Het meest voorname dat hierbij inhoudelijk afwijkt van wat Defensie vorige keer gezegd heeft is dat er een lange looptijd is, tot 2030. Defensie had een looptijd van 6 maanden voorgesteld omdat in het Groeiplan Defensie de KSO-component er niet in zat en de BCO-1, 2 en 3 zou blijven waardoor Defensie meende erbij gebaat te zijn om zo snel mogelijk naar een ander regime te gaan. Defensie moest de vorige keer daarom al nadenken over een jaar dus 2030 is niet direct iets dat aansluit.

Defensie zou vervolgens nog over de streep getrokken kunnen worden door een KSO-arrangement dat op een makkelijke en eenduidige manier kan worden toegepast. Mevrouw Rooijackers heeft echter zojuist al aangegeven dat Defensie best wel wat haken en ogen ziet aan het voorstel zoals dat nu is neergelegd.

Alles bij elkaar opgeteld is het dilemma waar Defensie zich mee geconfronteerd ziet dat –zoals ook in de brief van 31 oktober beschreven- of het nou om ROR of URD gaat, Defensie van mening is dat dit regelingen van algemene strekking zijn die niet direct aan de individuele rechten en plichten raken. Het zijn overlegonderwerpen waar Defensie weliswaar een overlegplicht en overlegwens op heeft, maar waar uiteindelijk geen overeenstemming over bereikt zou hoeven worden aan deze tafel. Dit zou gestalte kunnen worden gegeven door na vier, vijf, zes gesprekken te zeggen dat open en reëel overleg is gevoerd en het Groeiplan Defensie door te zetten. Defensie heeft dit gewikt en gewogen en aan alle kanten bekeken en is van mening dat als zij dit zou doen, er zware druk op het overleg wordt gezet. Niet alleen over dit onderwerp maar ook over allerlei andere onderwerpen terwijl de macroboodschap juist is dat Defensie verder wil met de sociale partners, vertrouwen heeft in het overleg en stappen voor de organisatie wil zetten. De juridische observatie 1-op-1 in actie omzetten staat dan ook op gespannen voet met de wens om voortgang te behouden.

Defensie zou de opvatting over Groeiplan, KSO en uiteindelijk een nieuw URD (allen onderwerpen zonder overeenstemmingsvereiste) dan liever aan de rechtbank voorleggen en uitspraak van de rechtbank afwachten, dan dat zij het nu hier eenzijdig doorzetten en gestalte geven. Voorgesteld wordt om vandaag vast te stellen dat dit het even is voor dit moment, dat partijen door blijven werken op de manier zoals zij tot dusverre gedaan hebben en dat Defensie haar opvatting dat zowel het URD, de ROR als een nieuw URD

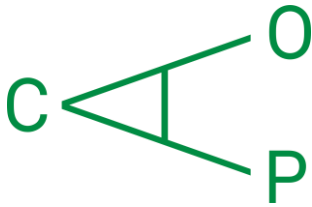

geen overeenstemmingsonderwerpen zijn, maar onderwerpen die na ampel beraad en reëel en open overleg door Defensie vastgesteld mogen worden, ter rechterlijke toetsing voorlegt. De uitspraak kan ontzuenderend werken voor Defensie of voor de hele tafel, maar het heeft de voorkeur omdat partijen dan door blijven praten met elkaar, door blijven reorganiseren, blijven doen wat zij tot dusver deden met het regime dat de afgelopen maanden gehanteerd is. De meer principiële vraag leggen partijen buiten zich neer, in dit geval bij een rechtbank. Dit is hoe Defensie er nu naar kijkt en waar zij graag de reactie van de centrales op verneemt.

De heer Schuitema zegt te proeven dat de termijn van een half jaar door Defensie bedoeld was omdat ze niet helemaal blij waren met de afspraken die zouden worden gemaakt en daar over een half jaar dan weer zouden proberen verandering in te brengen. Dat vindt hij jammer. Verder constateert hij dat Defensie het wil hebben over KSO's, verhogen van het huidige getal 5. De centrales bieden 25 aan, 5x meer. Defensie wil echter 10x meer en op het moment dat Defensie dat niet krijgt wordt de gang naar de rechter gemaakt. Dit standpunt hoort hij goed aan. Hij geeft er nog geen waardeoordeel aan maar sluit niet uit dat daar een buitengewoon negatief waardeoordeel aan gaat hangen. Hij hoort een beetje de stem van een andere voorzitter die een tijdje in dit SOD heeft gezeten en de laatste keer boos is weggelopen (dat is althans sprekers interpretatie) en de centrales heeft geschoffeerd. De staatssecretaris heeft min of meer dezelfde woorden gebruikt, hoewel de heer Suwout het wat eloquenter brengt. Spreker herkent in ieder geval de woorden van de staatssecretaris dus kennelijk wordt men door hem ingefluisterd. Spreker vraagt zich sowieso af of de werkgever wordt gestuurd door de achterban, of wordt geadviseerd door de achterban. Hij proeft dat de achterban dictaten oplegt waardoor hij zich afvraagt of de HDP wel aan de professionele ruimte toekomt om binnen dit overleg datgene te doen wat het meest verstandig is. De heer Schuitema proeft hier een dictaat van de CDS, de SG, de staatssecretaris en hij constateert dat dat niet heel fijn werkt. Hij verzoekt de vergadering te schorsen.

De heer Suwout wil graag op het laatste punt ingaan voordat de schorsing ingaat. Hij zegt dat de HDP zeker in staat is om de professionele ruimte te bepalen. Waar nauw contact over is met de achterban is in hoeverre de HDP van mening is dat wat er besproken of uitonderhandeld wordt voldoende helpt om Defensie te laten groeien; dat is de toets. Waar het gaat om de vorm vindt spreker het heel belangrijk om deze aan te passen op een manier waarop partijen gewend zijn en ook in de toekomst met elkaar om willen springen. Daarom zit er een belangrijk element in dat niet eerder ter tafel gebracht is. Als je van mening bent dat je iets ultimo eenzijdig zou kunnen doorvoeren, dan kun je dat doen en wachten tot een ander je op de vingers tikt, maar je kunt ook zeggen 'ik doe dat niet, ik vraag dat vooraf en tot die tijd hou ik me aan wat we nu hebben'. Dat is volgens spreker een wezenlijk verschil.

De heer Debie wil dan toch vragen om het volgende: Defensie is met een plan groei gekomen dat initieel insteekt op O aanmaken, op een snelle manier. Daar is een voorstel voor gedaan en de argumentatie die door mevrouw Rooijackers wordt gegeven met betrekking tot de uitbreiding van een peloton past daar volledig in. Om de KSO-afpraak die daarnaast wordt gemaakt vervolgens te projecteren op uitbreiding van een peloton vindt spreker echt niet goed en niet logisch want die situatie past op de uitbreiding van groei. KSO's zijn veel meer om te zorgen dat in een bestaande organisatie een aantal functionaliteiten worden uitgebreid of anders worden belegd. Dat is iets anders dan het uitbreiden van eenheden. Daarvoor is er juist de afspraak in de Bijlage groei. Mevrouw Rooijackers zegt enkel een voorbeeld te hebben gegeven, waarbij het erom gaat om iets dat simpel is simpel te doen. De heer Debie zegt dat het punt is dat op het moment dat eenheden uitgebreid worden, er meer factoren dan personeel en uitbreiding van personeel spelen. Daar is het groeiplan, het uitbreidingsplan, voor dat dat beschrijft. Vervolgens moet dat namelijk in alle systemen ingebracht worden en er is geen lokale commandant die dat in zijn eentje kan beslissen. Dat moet op hoger niveau beslist worden omdat er financiële middelen vrijgemaakt moeten worden, omdat het ook allemaal geautoriseerd moet gaan worden. Hij snapt de redenering dus van geen kant omdat het

namelijk niet past in de bedrijfsvoering van de defensieorganisatie, dus vindt hij het een oneigenlijk argument.

De heer Ten Berg vindt het buitengewoon jammer dat partijen nu in deze situatie zijn beland. Voordat de vergadering geschorst wordt wil hij iets toch even helder hebben. In een eerder deel van dit SOD, dat op 8 juli is gestart, heeft hij al aangegeven dat de KSO-discussie wat de CMHF betreft even moet worden weggehaald van het agendapunt 'Bijlage groei', juist om eerst te kijken of partijen ergens tot overeenstemming komen. Hij hoort de Directeur Werkgeverszaken benoemen dat voorlopig doorgegaan kan worden met de situatie zoals deze nu is maar daar heeft spreker vragen bij. De uitgangspositie is namelijk het URD want er is nog geen overeenstemming over de Bijlage groei. Hij vraagt zich af wat er dan getoetst wordt. Dan zou er toch eerst overeenstemming moeten zijn over een Bijlage groei. Als partijen vervolgens concluderen dat zij niet tot overeenstemming komen over KSO's vindt hij dat een andere discussie.

De heer Suwout heeft bedoeld om de werkwijze zoals de afgelopen zes maanden is gewerkt gewoon te handhaven. De heer Ten Berg vraagt waar de frictie tussen partijen dan precies bestaat: Bijlage groei, Groeiplan Defensie of Groeiplan Defensie + de KSO-discussie. De heer Suwout zegt uit te gaan van het Groeiplan Defensie, de brieven van juni en oktober. Daar is een voorstel gedaan en hier zijn partijen niet over bij elkaar gekomen. Op 1, 2, 3 kwamen partijen een heel eind, op 4 niet en op de KSO's ook niet. Dat wil hij dan maar zo laten, dat is niet gelukt. Er is echter wel een werkwijze en deze zou hij willen voortzetten. Daarnaast wil hij de rechter vragen om een verklaring voor recht dat hij een juiste opvatting heeft met betrekking tot het overeenstemmingsvereiste URD, ROR.

De heer Van Riel wil erop wijzen dat er meer dan 200 medezeggenschapscommissies binnen Defensie zijn, maal 25 vte'n uitbreiding per jaar komt neer op 5000 vte'n per jaar. In 2030 kan dat dus op 100.000 zitten, zoals de staatssecretaris wil. Spreker vraagt zich af waar het voor Defensie dan nog aan schort.

De heer Schuitema wil weten waar de advocaatkosten verhaald kunnen worden voor zijn vereniging. Defensie kan namelijk wel makkelijk naar de Landsadvocaat stappen maar hij heeft er grote moeite mee dat er kosten gemaakt moeten worden omdat Defensie niet verder wil praten.

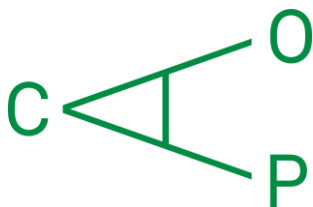
De heer Debie vraagt of het voorgelegd moet worden aan de rechter of eerst aan de AAC. De heer Schwab licht toe dat de AAC alleen aan de orde komt als er sprake is van een onderwerp waarvan duidelijk is dat het valt onder het overeenstemmingsvereiste (art.15 BGOD). In dit geval is daar volgens Defensie geen sprake van, dus ook niet van de AAC. De heer Debie is van mening dat het onderwerp alleen in geval van lege O-stoelen niet onder het overeenstemmingsvereiste valt. Op het moment dat het functies betreft waar mensen op zitten is het overeenstemmingsvereiste wel degelijk van toepassing.

De heer Suwout zegt dat er niet lichtzinnig besloten is om het primaat van de overlegtafel te verlaten. Er wordt echter ook de verplichting gevoeld om een punt te zetten achter de discussie.

De heer Van der Hulst merkt op dat de SCO-Def met een nieuw voorstel zijn gekomen maar Defensie kennelijk alleen naar het oude plan verwijst. Hij kan niet anders dan het gevoel krijgen dat deze stap hoe dan ook, dus ongeacht het nieuwe voorstel, gezet zou worden.

SCHORSING 14.35 – 15.33 UUR

De voorzitter hervat de vergadering en geeft de heer Schuitema het woord.

De heer Schuitema komt terug op het voorstel dat voor de schorsing besproken werd inzake de KSO's. In plaats van een tegenvoorstel heeft Defensie aangegeven het bij de rechter neer te willen leggen. Dit vindt hij eigenlijk niet zo'n heel sterk punt want volgens hem zijn partijen nog niet uitgesproken.

De heer Suwout zegt dat Defensie nog eens goed nagedacht heeft over het voorstel. Ongeacht het aantal is het bezwaar van Defensie gericht op de procestoets. Daarmee wordt het instrument binnen het georganiseerd overleg getrokken terwijl het principe juist is dat dit bij de medezeggenschap ligt. Defensie wil de procestoets niet.

De heer Schuitema geeft aan dat de procestoets gewoon een formaliteit is en veelal op groen staat dus dan kan het plan door. Spreker heeft het idee dat er wordt gesoebad over een klein puntje dat in de praktijk gewoon heel goed verloopt. Hij heeft eerder ook in het SOD aangegeven dat het probleem alleen nog een papieren werkelijkheid lijkt te zijn want de realiteit is anders. Bovendien wordt O gebouwd maar met vacatures kan er geen oorlog gewonnen worden. De O is op dit moment nog vele malen groter dan Defensie het op dit moment lukt om mensen binnen te halen. Spreker denkt dat er misschien een keuze gemaakt moet worden in lijn met wat de heer Ten Berg eerder aangaf, door de KSO's los te koppelen want over veel dingen zijn partijen het al eens. De finish is in zicht maar door dit puntje lijkt het te ontsporen. Hij vraagt zich af of dit wel op de goede gronden gebeurt en nodig is. Volgens hem is dat niet het geval.

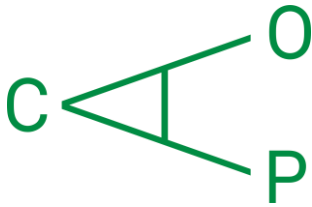
Mevrouw Rooijackers geeft aan de procestoets niet te herkennen. Er is volgens spreker bij de KSO's geen overleg met de centrales. Zij zien wel bij de eerstvolgende reorganisatie welke wijzigingen er zijn geweest maar deze worden niet besproken.

De heer Hop onderstreept dat duidelijk binnen het BGOD is opgenomen waar de centrales over gaan en in het BMD waar de medezeggenschap over gaat. Als Defensie echt denkt dat met 4 KSO's mensen gewoon van hun functie gehaald kunnen worden en over het hek gezet kunnen worden zonder dat de centrales hierbij betrokken zijn dan is er wel een uitdaging. Mevrouw Rooijackers heeft dit niet bedoeld. In principe worden er bij een KSO geen medewerkers over het hek gezet zoals de heer Hop verwoordt, want dat kan alleen bij een reorganisatie. KSO gaat over een organisatiewijziging die meerdere vormen kan hebben.

De heer Van Riel legt uit dat een KSO alleen iets over de O zegt, niet over de P. Als er P-consequenties aan vast zitten en er worden mensen overtollig doordat organisatiewijzigingen zijn toegepast, dan dienen de centrales daar zeker iets in te betekenen. Het is een misvatting dat wanneer er maar 1 O wijzigt en er zit iemand op, er een reorganisatie moet plaatsvinden. De heer Schuitema neemt aan dat de term 'IST op orde' iets zegt. Spreker neemt aan dat mevrouw Rooijackers het niet zo bedoeld heeft. De IST op orde zou in ieder geval genoeg moeten zeggen over waar het dan misgaat. Mevrouw Rooijackers weet niet of het handig is om hier nu zo in te duiken. De heer Van Riel vindt het bijzonder wat er nu gebeurt. Hij constateert dat er kennis ontbreekt, wat volgens hem de reden is dat er wordt weggebleven van de inhoud. Er wordt nog een situatie besproken waarbij de heer Van Riel wederom op het BGOD wijst en mevrouw Rooijackers vaststelt dat het proces niet altijd goed gaat.

De heer Debie vraagt wat de conclusie inzake dit punt nu is. Mevrouw Rooijackers denkt dat het goed is te onderscheiden tussen 'KSO-Groei' en 'KSO-URD'. De heer Debie zegt dat het hier concreet om KSO-Groei gaat en wil weten wat het probleem met de procestoets dan nog is. Mevrouw Rooijackers vraagt met welk doel de procestoets zou moeten plaatsvinden, omdat het alleen over uitbreiding en vermeerdering van bestaande functies gaat. De heer Debie stelt voor de vergadering kort te schorsen zodat dit vraagstuk kan worden uitgewerkt.

SCHORSING 15.45 – 15.58 UUR

De voorzitter heropent de vergadering. Het is inmiddels 2 minuten voor 4. Zij checkt of de aanwezigen ruimte hebben voor wat uitloop, hetgeen het geval is.

De heer Debie heeft geconstateerd dat er verwarring is over wat er onder de procestoets in deze wordt verstaan. De centrales begrijpen ook wel dat Defensie niet op een extra overlegmoment zit te wachten en willen laten zien hoe de procestoets –als deze al nodig is- vrij eenvoudig kan worden gedaan.

De heer Van Riel licht toe dat er een tabel nodig is waarin de KSO's vermeld staan, die uiteindelijk in de vacaturebank gaan. De procestoets bestaat heel eenvoudig uit een selectie zodat de centrales kunnen zien wie er uiteindelijk geselecteerd is. Daar is geen vergadering voor nodig, geen vrijdagmiddag circus en dergelijke. Het is een digitaal bestandje dat naar de centrales gestuurd wordt. De centrales kunnen de rechtspositie verifiëren (borging van de rechtspositie cf. BGOD), die vooral bij groeiplannen in de regel genomen gewoon in orde is. Er zijn her en der soms wat kleine vragen maar meer dan dit is het niet.

De heer Ten Berg is benieuwd of met voornoemde als toelichting Defensie akkoord kan gaan en het alleen nog over de aantallen hoeft te gaan.

De heer Suwout zegt dat het afhangt van een aantal dingen zoals werkwijze, aantallen en daarnaast is er nog het punt van de BCO's. Defensie wil eigenlijk ook het totaalpakket goed kunnen beschouwen. De procestoets, hoe klein ook, is ook niet iets waarmee van huis vertrokken is. Spreker nodigt de centrales uit om nog iets te zeggen over de BCO's. Defensie had het idee dat daar geen bewegingsruimte meer zat maar wellicht is deze er alsnog wel.

De heer Van Deelee geeft in het kort weer dat de centrales hebben afgesproken de BCO binnen 15 dagen af te ronden en alleen als het echt nodig is, is er een fysieke bijeenkomst. Spreker wil Defensie nog iets meegeven dat echt zo werkt, namelijk dat een goed plan snel gaat en een slecht plan niet.

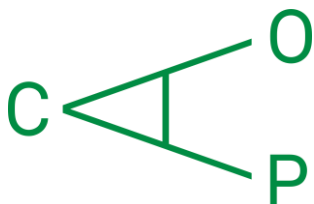
Partijen bespreken vervolgens de aantallen als het gaat om KSO. De centrales hebben 25 gezegd, Defensie stelt 40 voor als grens. De heer Suwout licht toe dat het 40 onder de huidige condities betreft. De heer Ten Berg vraagt of dit aantal met de conditie van de procestoets erbij zal wijzigen, waarop de heer Suwout aangeeft de implicatie ervan nog niet te overzien. Daar zal een afweging over moeten worden gemaakt.

De heer Van Riel denkt dat het goed is om te realiseren dat er straks twee processen gaan lopen:
1) URD met grote wijzigingen en daarbij behorende complete BCO-1, 2 en 3 en eventueel KSO conform ROR;
2) Bijlage groei (of hoe het ook genoemd zal worden) met daarbij de afspraken die gemaakt worden over de definitie, BCO en eventueel KSO's tot 25, 40 -of wat het ook moge worden- en de daarbij behorende procestoets.

Het zijn twee verschillende dingen, waarbij wel geldt dat hetgeen gedeeld is over het BCO-proces ook voor het andere deel geldt (volledige reorganisatie) om ook daar tot versnelling te komen.

De heer Debie vindt dat er een afspraak gemaakt zou moeten worden over hoe partijen nu verder gaan. Mede gelet op de tijd is de vraag hoe de zaken kunnen worden samengevoegd zodat ieder precies weet wat er nu voorligt. Partijen moeten dit met elkaar heel scherp hebben dus moet dit concreet worden voorbereid. Hij laat in het midden of dit gezamenlijk gedaan wordt, of apart van elkaar (werkgeverszijde en werknemerszijde) maar er zal heel praktisch gezien een stuk moeten zijn dat in een volgende vergadering kan worden afgetimmerd.

De voorzitter besluit om de vergadering wederom kort te schorsen.

SCHORSING 16.08 – 16.19 UUR

De voorzitter hervat de vergadering en geeft het woord aan de heer Suwout.

De heer Suwout resumeert dat er verschillende elementen zijn en Defensie wil pogen tot een oplossing te komen. Daarbij willen zij alles goed afwegen en niet nu onder tijdsdruk mogelijk dingen over het hoofd zien of onvoldoende duidelijk of begrepen hebben. Defensie wil de centrales vragen of zij wat er nu ligt kort op papier kunnen zetten.

De heer Debie denkt dat het goed is om het SOD dan andermaal te schorsen en de centrales in de tussentijd iets op papier zetten. Daar zal in opgenomen worden: BCO-traject voor wat betreft het deel groei inclusief KSO en de procestoets groei. Het zou goed zijn als daar een soort format voor wordt gemaakt zodat er eenheid van opvatting is aan de kant van de centrales en de defensieonderdelen. Daarnaast worden de evaluatiemomenten opgenomen. In het AV-akkoord 22-23 is afgesproken om dit iedere 3 maanden te doen. Hij gaat na of zijn collega's voornoemde ondersteunen.

De heer Ten Berg wil een aanvulling doen, maar heeft dit niet met de collega's overlegd. Zijn voorstel zou zijn om uit te werken wat ervoor nodig is om de huidige Bijlage groei om te zetten in een Tijdelijke regeling uitbreidingsplannen. De voorzitter wil binnen een week een voorstel van de centrales ontvangen omdat er doorgepakkt moet worden.

De heer Van Riel vraagt of de centrales de openingstekst van de voorzitter zouden kunnen ontvangen. Deze zal de voorzitter doen toekomen.

Partijen bespreken de mogelijkheden en onmogelijkheden van de planning voor de Kerst. Zij landen op de datum 11 december a.s. in de middag (13.00-16.00). De centrales spannen zich in om op voorhand een stuk aan te bieden met de punten zoals besproken.

De voorzitter schorst de vergadering om 16.41 uur.

Agendapunt 3: Naleving SOD-afspraken 17 december 2024 (SOD/25.0021 + 1 bijlage)

Agendapunt 4: Voorwaardelijk ontslag (AP/25.0350 + 1 bijlage)

Agendapunt 5: Concept beleidsvoornemen LRP 1734 JKB Schieten van het CLAS (REO/25.0123)

Agendapunt 6: Aanstelling burger als brigade-generaal (SOD/25.0297)

Agendapunt 7: Rondvraag en sluiting